

Každý ode mě něco očekával

Karon Cecyová o specifické roli manželky pastora

Co by měla žena vědět, než se stane manželkou pastora? Je možné se na to nějak připravit?

Manželka pastora je vedoucí. Lidé ty, kdo vedou, pozorují a následují. Nutno však podotknout, že vedoucím je tak trochu každý: Matka vede své děti. Pozorují vás vaši přátelé a mnohdy následují váš příklad... Otázkou je, zda chcete být dobrým vedoucím. Dobrý vedoucí roste v Kristu a následuje jeho příklad. Dobrý vedoucí usiluje o stále lepší ovoce Ducha (Ga 5,22).

Je to Bůh, kdo si ženy připravuje na roli manželky kazatele. Nevíme, jak a proč si je vybírá. Ale on to ví, má svůj plán. Důležité je mu důvěřovat. Nemusíme se cítit kompetentní, on je kompetentní dost.

Co vás osobně překvapilo?

Stala jsem se manželkou kazatele krátce po dvacítce, jako poměrně čerstvá křesťanka. Překvapilo mě, že si mě k tomu Bůh vybral. Netu-

Naučila jsem se, že když mě někdo o něco požádá, nesmím okamžitě říkat „ano“.

šila jsem, co dělat. Cítila jsem obrovský tlak na to, abych byla dokonalá. Každý ode mě něco očekával. Jednoho dne, když jsem se kvůli tomu zase stresovala, si ke mně můj manžel Jim přisedl a řekl mi: „Karon, Bůh tě povolal k tomu, abys byla Karon. Soustřed se na to, jak tě stvořil a kým chce mít tebe.“ Vydechla jsem úlevou. „To bych mohla zvládnout,“ řikala jsem si. Přiznám se ovšem, že mi to Jim musel v průběhu let stále znovu připomínat.

Jaká je podle vás role manželky kazatele?

Především by měla být takovou ženou, jakou ji Bůh zamýšlel. Být oporou svému manželovi.

Karon Cecyová [čti Sísiová] je již více než 40 let manželkou pastora Jamese M. Cecyho (viz např. rozhovor v ŽV 2018/11, str. 19), s nímž spoluzaložila a vede organizaci JARON Ministries International, která po celém světě připravuje a vzdělává pastory, misionáře, policisty a křesťanské vedoucí. Karon se také věnuje vyučování žen a pastorační péči o ně. Společně s manželem vychovali tři dcery a od roku 1987 měli v pěstounské péči 23 dětí.

Karon Cecyová bude hlavním hostem Nového nadechnutí (22.–24. 3.), odpočinkového víkendu pro manželky církevních pracovníků a pro ženy sloužící v církvi (viz také rubriku Oznámení).

Ráda v této souvislosti odkazuje na verše z listu Titovi 1,6–9. Ačkoli tento text promlouvá na prvním místě ke starším, může být inspirací i pro manželku kazatele.

Být pastorovou ženou vám dává možnost být ženou, která má vliv. Lidé k vám tak trochu vzhlížejí a radí se s vámi. Měla by tedy být především ženou modlitby, žena, která ví, že její kroky řídí Hospodin a dává jí moudrost.

Měli bychom to považovat za „speciální povolání“?

Někteří lidé to tak vnímají. Občas mi některá z nich řekne: „Nejsem si jistá, zda jsem povolána k tomu, abych byla ženou kazatele.“ Jemně se jí zeptám: „Jsi vdána za kazatele?“ A pak jí to vysvětlím... Možná necítíte povolání, protože se cítíte nedostatečná. Vy se však ani nemáte cítit kvalifikovaně. Máte spoléhat na Boží sílu a moudrost. Ženy kazatelů nejsou dokonalé. Ale snaží se růst v Pánu a ve službě lidem.

Jakým očekáváním kazatelova manželka čelí? A jak se s nimi vyrovnat?

Jsou tři druhy očekávání: 1. Očekávání, která na sebe klade sama žena, 2. Očekávání lidí a 3. Boží očekávání. Myslím si, že nejhorší jsou ta, která na sebe klade žena sama. Její nerealistická touha být dokonalá přináší jen pochybnosti, zmatek a pocit prohry.

Líbí se mi, jak Pavel v listu Filipským 3,4–14 popisuje svou „kvalifikaci“: „...nemáje svou spravedlnost, která je ze zákona, ale tu, která je z víry v Krista“ (v. 9, ČSP). Pavel se soustředil na Krista, ne na sebe. Čím více čteme Boží slovo, tím více se spoléháme na Boha.

Na očekávání lidí můžeme reagovat modlitbou. Naučila jsem se, že když mě někdo o něco žádá, nesmím okamžitě říkat „ano“. Touha se lidem zadědit a vše jim hned odsouhlasit může vést ke špatným rozhodnutím. Říkám: „Děkuji za váš návrh. Zeptám se svého manžela, budeme se za to modlit a pak vám odpovíme.“ Nejenže se radím s manželem, ale hledám v dané situaci Boží nasměrování a pokoj.

Také lidem nikdy nevysvětluji, proč říkám na něco „ne“. Nedávám jim příležitost mé rozhodnutí kritizovat. Jednoduše jim řeknu: „Děkuji za pozvání, ale už mám jiné plány.“ (Např. máme naplánováno něco s rodinou.) Nebo: „Děkuji za nabídku, ale tentokrát budu muset odmítnout.“ Neříkám lidem důvody, které mě k rozhodnutí vedly. Zjistila jsem, že tím říkám příliš mnoho. Jen tím krmím svou touhu po „dokonalosti“. Zatímco když danou záležitost proberu s manželem a s Pánem, kladu důraz na Boží mínění, ne na to lidské.

Jak ženě může pomoci její manžel-kazatel?

Pokud jsou nároky lidí na kazatelovu ženu příliš vysoké, měl by její manžel zasáhnout. Je to důležité, protože pokud má kazatel po svém boku nešťastnou manželku, která se cítí být pod tlakem, ovlivní to i jeho službu. Může jí pomoci při rozhodování, podpořit ji, modlit se za ni. Neměla by se cítit být tlačena, aby byla někým, kým není. Já například neumím hrát na klavír, nemám hudební talent. Neměla bych tedy být nucena doprovázet sbor na klavír. Manžel by měl svou ženu povzbuzovat, aby rozvíjela svou jedinečnou osobnost a talenty, které do ní Bůh vložil. Tak získá partnera do služby na celý život!

Co dalšího potřebuje od svého manžela?

Měl by jí naslouchat. Bránit ji, když ji lidé kritizují. Nikdy by ji neměl opravovat nebo ji něco vyčítat na veřejnosti. Nepoužívat ji jako příklad a ilustraci ve svých kázáních. Chválit ji v soukromí i na veřejnosti.

Co naopak od své ženy potřebuje kazatel?

Potřebuje vědět, že jeho žena udrží tajemství. Že ho nikdy nekritizuje na veřejnosti. Že neodpovídá na otázky za něj, ale řekne: „Na tohle byste se měli zeptat mého manžela.“ Občas potřebuje, aby mu manželka jen naslouchala a nekomentovala to. Některé problémy zkrátka nedokáže „vyřešit“. Pokud má na vše jasný názor a neustále udílí rady, může se s ní její manžel přestat sdílet.

□ Lucie Vlasáková

zprávy

■ Ukrajina: Křesťané v Luhansku míří do ilegality

Ministerstvo bezpečnosti „Luhanského státu“ vyhlásilo, že církevní uskupení se musejí do 15. 10. 2018 registrovat, jinak bude jejich činnost ukončena a majetek zabaven. Zástupci řady baptistických, adventistických či letničních společenství tedy podali žádost o registraci, nezískalo ji však ani jediné.

Adventisté se po obdržení zamítavých rozhodnutí rozhodli pozastavit veškeré aktivity. Křesťané z ostatních denominací v setkávání pokračují navzdory bezprostřední hrozbě násilného ukončení činnosti.

Forum 18, Hlas mučedníků